

Alföldi citera

A citera néphagyományuk- népzeneik szerves részévé vált az elmúlt közel 100 év során. Készítés módjában, hangolásban, hanghasználati módjában, sajátos magyar ízlést, és igényt tükröz. A magyar citerák korabeli készítőiről nem sokat tudunk, csak itt-ott fellelhető déd nagy apáinktól ránk maradt öreg citerák

mesélnek, adnak némi tájékoztatást! Még élő öreg citerásoktól hallottuk, hogy a dél-alföldi pusztai emberek, uradalmi cselédek, falusi és tanyasi parasztok, tehát valóban szegény emberek hangszere volt a citera. Tőlük tudjuk, hogy ügyes asztalosok, ácsok, bognárok szakmai eszközök birtokában „csináltak” minden zenei vagy hangszerkészítői ismeretek nélkül is olyan citerákat, amelyek az akkori viszonyoknak megfelelték ismerté váltak és széles körben elterjedtek. A nagy többség minden kétséget kizárólag maga készítette el citeráját egyszerű látás vagy „lekoppintás” alapján kedve szerintire. Így aztán minden tanyában és városi házban megtalálható volt a citera. Elsősorban multságokban és otthoni használatban szerepelt, mint zeneszerszám, bár az akkori igénytelen és egyszerű kivitele miatt inkább csak „ütemadóként” szolgált, funkcionált. Az elmúlt 30-40 év minőségi változást hozott a hangszer életében, megjelentek a sok főből álló citerazenekek és a szép hangú igényesen elkészített színpadképes citerák. Erőteljesen szépen csengő hangja, valamint egyszerűen és gyorsan megtanulható technikája igen rövid idő alatt ad sikerélményt rohanó világunkban. Napjainkban újra elterjedt és népszerűvé vált az egész ország területén. Az „egyszerű nép” muzsikáját nagyszüleink megindítóan ízes- szép dalait így talán belophatjuk a lármás diszkók fiataljai szívébe is! Az átörökítés az utókor, a jövő generáció számára csakis így lehetséges! A jelen világunkban sok-sok citera tábor szerveződik a hagyományunk tovább vitelére és a mai fiatalok tanítására.

Az Alföldi citera a magyar népzeneik fontos képviselője.